

Vera környezetvédelmi szakértőként dolgozik. Ezért munkájából kifolyólag is fontos számára, hogy életmódjának minél kisebb környezeti hatása, azaz ökológiai lábnyoma, és ezen belül karbon-lábnyoma legyen. Emellett azonban szereti felfedezni a világot, megismerni a tőlünk messze fekvő tájakat, embereket is. Ez tengerentúli repülőutakkal jár, amelyek nagyon nagy karbon-lábnyomot hagynak maguk után, azaz rengeteg széndioxid-kibocsátással járnak.

Mit tud ilyen esetekben egy környezettudatos utazó tenni?

Az utazásokról nem feltétlen kell lemondani, de nagyon meg kell fontolnunk, hogy hová és milyen gyakran megyünk. A lundi egyetem egy 2017-ben publikált [tanulmánya](#) szerint ugyanis a tengerentúli repülőutak számának csökkentése az egyik leghatékonyabb módja annak, hogy karbon-lábnyomunkat csökkentsük.

A környezettudatos utazó tehát nem utazik évente többször tengerentúlra. Ha utazik, akkor hosszabb időre megy és igyekszik a tipikusan helyi - és nem turistáknak kialakított - szolgáltatásokat használni, ha szállást keres, ha megéhezett, vagy ha utazni szeretne. Veráék helyi ételeket kóstoltak, gyalogoltak taxizás helyett, és tuktukra is csak azért ültek, mert a bérelhető biciklin nem volt gyerekülés. Kisebb távokra pedig inkább a helyi tömegközlekedést - például buszt és kompot - részesítették előnyben a repülővel szemben.

